

Iarna pe deal

Mahok Valeria

Printre norii trecători,
Ca zăpada argintie,
Soarele ochios din fire,
Cu mustăți de promoroacă,
Trimite câte-o otheadă,
Sus pe deal, jos pe câmpie.

Ochiul magic ne zâmbește,
Printre fulgii de zăpadă,
Dănțuind de bucurie,
Căci îl gâdile mirosul,
De vin fiert cu scorțișoară,
Stimulent de limbuție.

Totu-n jur a explodat,
E un haos fără seamăn,
Părinți veseli cu copii,
Căroră li s-a rupt hamul,
Strigă rând pe rând la ei,
Înfrânând mereu vacarmul.

Toți se împleticesc în marea
De zăpadă, de pe deal,
Printre focuri și grătare,
Săni și căinii vagabonzi,
Ce adulmecă mâncare.

Pomii au înmugurit,
Cu haine viu colorate,
Atârdate sus pe crengi,
Mai uscate, mai udate,
Atmosfera s-a încins,
Peste tot și peste toate.

Și privind din vârful de deal,
Peisajul bucuriei,
Cu obraji ca de jar,
Prind cu drag iarna de brațe,
Și-n răsfățuri de copil,
Intr-un hora veseliei,
Ca la prima tinerețe,
Nu pierd timpul în zadar.

Nu mă dau nicicum în lături
Să particip la vacarmul,
Ce pe toți ia molipsit,
Alături de dragi prieteni,
Memorând astfel de zi;
Care numai gerul nopții și oboseala,
O mai poate liniștii.